

Livet EN SANG FRA

FILMMINDER

Lolland
SYNGER

Projektet er støttet af sundhedsstyrelsens Covid 19 aflastningspulje.

Du er min øjesten

Hør, hvor lærken slår sin trille
for den gyldne sol.
Jeg for dig vil også spille
lidt på min fiol:
Du er min øjesten,
en bette dejlig en er du.
Og når vi to følges ad,
så er jeg altid glad som nu.
Du er et stykke af himlens blå.
Alverdens lykke, den vil du få.
Hvem kommer så
på den grønne gren?
Det gør min øjesten og jeg.

Tusind klokkeblomster
gynger blidt i solens skær.
Hør jeg syn's at lærken synger
med på denne her:
Du er min øjesten,
en bette dejlig en er du.
Og når vi to følges ad,
så er jeg altid glad som nu.
Du er et stykke af himlens blå.
Alverdens lykke, den vil du få.
Hvem kommer så
på den grønne gren?
Det gør min øjesten og jeg.

Hver gang månens gule lygte
lokked' med sit skær,
jeg min kære pige søgte
her blandt skovens træer.
Du er min øjesten,
en bette dejlig en er du.
Og når vi to følges ad,
så er jeg altid glad som nu.
Du er et stykke af himlens blå.
Alverdens lykke, den vil du få.
Hvem kommer så
på den grønne gren?
Det gør min øjesten og jeg.

Emil Reesen/Victor Skaarup
Du er min øjesten
Sunget af Peter Malberg i filmen
"Flintesønnerne".

Titte til hinanden

Unge folk, kom og lyt,
nu skal I høre det nyeste nyt,
nemlig et program over det I ved,
dette her med kærlighed.
Sid ned, sid ned,
hav det lidt med hygge,
mens jeg gi'r jer besked.
Programmet for kærlighed
kan lægges omtrent sådan:

Titte til hinanden, titte til hinanden,
vifte med det ene bryn,
skyde et par små beskedne lyn!
Blinke til hinanden,
vinke til hinanden,
mødes i et kælent blik,
så det lille hjerte si'r dik! dik!
Og så 1 - 2 - 3 små smil
og så ud og kigge stjerner,
ud og gå under himlens små lanterner.
Titte til hinanden, titte til hinanden, og et lille kys måske!
Det er alle hjerters a-b-c!

Unge folk, I som tror,
kærlighed kun kan fortælles med ord,
oh, hvor ta'r I fejl, stol I blot på mig:
Kærlighed er no'et for sig.
Ak ja, ak jo,
ord betyder ingenting,
så snart man er to.
Konversation hjælper skam ej
næ, man skal denne vej
Titte til hinanden ...

Sunget af Marguerite Viby i filmen: Skal vi vædde en million? fra 1932.

Melodi: Kai Normann Andersen – Tekst: Børge og Arvid Müller

Jeg har elsket dig så længe jeg kan mindes

Ofte er det kun en ganske lille ting,
ingen lægger mærke til, der sætter det i sving,
et tilfældigt strejf af en hånd knytter hjertemes bånd.
Spø'r jeg nu mig selv, hvorfor det just blev dig,
aner jeg det ikke, og jeg husker heller ej,
hvad mit liv var værd, før du kom, nu, nu er det kun som om:

Jeg har elsket dig så længe jeg kan mindes,
og sværmet for din stemmes dybe klang.
Hvor findes en beundring som en kvindes,
der elsker en for allerførste gang?

Mit hjerte danser, så det burde bindes,
det flyver ud mod verden i en sang,
og ingen sang kan juble som en kvindes,
der elsker en for allerførste gang.

Har verden overho'det set din lige?
Det går i alt fald over min forstand,
jeg er jo kun en lille hverdagspige,
og du er jordens drabeligste mand!

Jeg vil gi' dig alt det dejligste, der findes
og gætte dine ønsker dagen lang,
ingen hænder er så ødsle som en kvindes,
der elsker en for allerførste gang.

Melodi: Kai Normann Andersen - Tekst: Mogens Dam

Sunget af Marguerite Viby i filmen 'Mille, Marie og mig' 1937.

Alle går rundt og forelsker sig

Våren har det let,
hver gang den indta'r
vores lille runde klode,
den møder bare op med en blå viol
og en kasse sol.
Skoven skifter tøj,
og månen ryster på sit
gammelkloge ho'de,
den ved nøjagtig,
hvad den vil få at se,
og hvad der vil ske!

Alle går rundt og forelsker sig,
hjerterne banker på alfarvej.
Hele verden bli'r ung
endnu en gang
og synger vårens sang,
som den har gjort det
li' fra Arilds dage.
Hvad der end sker
på Guds grønne jord,
hjertet har altid det sidste ord.
Og når våren er inde,
vandrer han hen til hende
og forelsker sig.

Mange folk besvimer
ved det allerførste
hornsignal fra våren,
no' en andre skriver straks
digte med talent,
no' en får frakken vendt.
Lirekassemanden får violer,
blot han viser sig i gården,
og ingen er i tvivl om,
at det er et plus,
hvis man nu blev dus.

Alle går rundt og forelsker sig,
hjerterne banker på alfarvej.
Der bli' r hvasket og drømt
bag hegn og krat
i vårens lyse nat,
når hele verden
holder stævnemøde.
En gang om året på samme tid,
glemmer man hverdagens
vrøvl og strid.
Hvert et levende væsen
slår en krølle på næsen
og forelsker sig.

Kai Normann Andersen | Børge Müller

*Fra filmen:
Alle går rundt og forelsker sig fra 1941.*

Er du dus med himlens fugle

Du grønne skov du glade lærke
Åh gudskelov at jeg kan mærke
Alt dette er ven med mig
Har du det som jeg

Er du dus med himlens fugle og skovens grønne træer
Forstår du alle hjerter der banker her og der
Kan du smile til en kronhjort og vinke til en stær
Så har du fundet ud af noget som er meget værd
En rødkælk en guldsmed en bly forglemmigej
Et grantræ en vipstjert de elsker nemlig dig
Er du dus med himlens fugle og skovens grønne træer
Så har du fundet ind til det som gør livet allermest værd

Den grønne skov hver spurv jeg kender
Dem fik jeg lov at få som venner
Hvem har vel en bedre ven
Jeg spørger igen

Er du dus med himlens fugle og skovens grønne træer
Forstår du alle du alle hjerter der banker her og der
Kan du smile til en kronhjort og vinke til en stær
Så har du fundet ud af noget som er meget værd
En rødkælk en guldsmed en bly forglemmigej
Et grantræ en vipstjert de elsker nemlig dig
Er du dus med himlens fugle og skovens grønne træer
Så har du fundet ind til det som gør livet allermest værd

Sunget af Poul Reichhart i filmen
Vagabonderne På Bakkegaarden fra 1958

Musens sang

En enlig lille muse har det svære' end man tror,
man befunder sig skidt mellem himmel og jord.
Man slider og man slæber, men hvad skal man stille op
med sit gode humør og sin medbragte krop.
Man var så oplagt til alt, da man kom,
men det er der ing'n, der bekymrer sig om.
En muses liv og levned, det betyder ikke spor.
Man er bare et fnug mellem himmel og jord.

En muse er en pligtopfyld'ne lille meteor,
hun er altid på fart mellem himmel og jord.
Hun kommer, når der kaldes, og hun ofrer hvad hun kan,
om det så er sig selv, for at frelse en mand.
Ak, men hvad har man så ud af sit job,
kun vrøvl og spektakler, og så skal man op.
De småting, man har ordnet, nævnes ikke med et ord.
Man har kun gjort sin pligt mellem himmel og jord.

Der' mænd nok her i verden, en er lille, en er stor,
og de lover en alt mellem himmel og jord.
Men manden, ham den rigti'e, der får pulsen til at slå,
det er ham som, man ved, at man aldrig kan få.
Jordiske piger til alteret går,
den chance er der ingen muse, der får.
Så muser de må hell're blive hjemme, hvor de bor.
De får hjerterne knust mellem himmel og jord.

Melodi: Kai Normann
Andersen –
Tekst: Børge Müller

Sunget af Bodil Kjær i filmen Mød mig på Cassiopeia fra 1951

Forelsket i København

Du og jeg
blev forelsket i København,
fandt en vej,
vi kun kendte af navn.

Siden i går
skete det, at vi nu forstår:
først i år
blev det virkelig vår.
Endnu engang skal skoven stå brud,
og sommer og sang skal folde sig ud.
Alle sure
ka' gå og lure
på høst
hvis de har lyst.

Du og jeg
blev forelsket i København,
fandt en vej,
vi kun kendte af navn.
Dem, som siger, at sol og vår
kommer hver gang, en vinter går,
vil vi svare, at først i år
blev det virkelig vår.

Melodi: Bent Fabricius-Bjerre - Tekst: Volmer Sørensen

Sunget af Henning Moritzen og Siw Malmkvist i filmen:
Forelsket i København fra 1

